

6. PŘÍLOHY

PŘÍLOHY

Příloha – Informovaný souhlas

V Praze 8, Bohnice dne 18.02.2019

Věc: Informovaný souhlas s poskytováním informací k napsání diplomové práce pod názvem Lidé se zdravotním postižením a internet

Informovaným souhlasem potvrzují, že nebudou získané fotografie a informace o lidech se zdravotním znevýhodněním na webovém portále Lidémezilidmi nějakým jiným způsobem šířit či kopírovat mimo napsání mé diplomové práce.

Tímto zároveň vedoucí organizace Lidémezilidmi Mgr. Josef Gabriel souhlasí s použitím získaných fotografií a informací pro napsání diplomové práce Lenky Novákové, studentky 4.ročníku HTF UK oboru sociální a charitativní práce.

Podpis Lenky Novákové

Lenka Nováková

Podpis vedoucího webového portálu
Lidémezilidmi a Dobrého místa

DOBŘE MÍSTO, z.s.
Českokobrodská 575, Praha 9
IČO: 226 64 742

Josef Gabriel
za zařízení

za školu prof. PhDr. Beáta Krahulcová, CSc.

Univerzita Karlova
Husitská teologická fakulta
Katedra psychosociálních věd a etiky
Akademické poradenské centrum
Pacovská 350/4, P.O. BOX 56
140 21 Praha 4–Kře

6.1 Aby nešťastná maminka měla dítě kam dát

2. 6. 2016

Nedávno se uskutečnilo setkání studentů a studentek oboru sociální a charitativní práce na Husitské teologické fakultě se zakladatelem baby boxů panem Ludvíkem Hessem. Pan Hess odpovídal na dotazy studentů.

Jak vás to vlastně napadlo?

Moje nejoblíbenější otázka, většinou padá jako první a já mám na ní několik odpovědí. Baby boxy jsou historickou záležitostí, jenom to pojmenování jsem si vymyslel já ačkoliv jsem nepřítel anglických slov. Jsem ale také potlačník nově vytvořených českých slov, jako byla například čistonosoplena, tak ač nepřítel zavádění anglických slov, nakonec mi vyšlo slovo baby box. Ujalo se a já jsem si nakonec na něj nechal u úřadu průmyslového vlastnictví patentovat ochrannou známku.

Odkládání dětí je všeobecná záležitost, odkaziva se děti odkládaly. Odkládaly se do velmi primitivních zařízení, která se od současného baby boxu lišila nejenom názvem, ale i materiálem, protože bylo obvykle dřevěné nebo plechové nebo kamenné vystlané slámou nebo senem. My to máme z nerez a nenapadlo to mě. Mě napadlo jenom to slovo baby box. Pak mě postupně napadala ta nejrůznější vylepšení typu antikoro a vevnitř že bude klimatizace a náhradní elektrické zdroje a že baby boxy budou zavedeny do mého telefonu a to tak, že s každým odloženým děťátkem dostanu i jeho fotografii. Možná byste si přáli, aby právě v tuto chvíli bylo odloženo ve vašem rodném městě nějaké děťátko a já bych vám ukázal jeho fotografii, ale to se nám asi nepodaří, i když někteří to štěstí měli.

Bylo těžké baby boxy prosadit v Česku?

Baby boxy v Česku jsem prosazoval asi půl druhého, dva roky, začal jsem tím, že jsem se pokusil první baby box umístit. Napřed jsem měl problém především s ministerstvem zdravotnictví, kterému tehdy šéfovala moje nynější protagonistka Milada Emmerová. Já ji říkám Emi a ona mi říká Lu. Emi je nyní senátorka, tenkrát byla ministryní zdravotnictví a jako ministryně zdravotnictví vydala několik tiskových zpráv, které kupříkladu kritizovaly baby boxy za to, že neodpovídají mezinárodní úmluvě o právech dítěte a hned v další tiskové zprávě bylo, že odkládání dětí cizinců velmi zatíží naše zdravotnictví. Potom jsem jednal s MPSV, které tehdy řídil Zdeněk Škromach, také dneska můj protagonista. Na ministerstvu práce jsme myšlenku baby boxů prosadil s pomocí Milady Marxové – nynější ministryně, která tenkrát byla vedoucí oddělení. Dnes mohu říci, že je to moje kamarádka.

Chtěl bych se zeptat, jak to bylo s otázkou financování v těch začátcích?

Finanční náklady na pořízení baby boxu nejsou příliš vysoké, asi 30 000 korun včetně DPH. Záleží na tom, jaké stavební úpravy jsou potřeba udělat, a také na tom, jak daleko je místo instalace baby boxu od Náměště nad Oslavou, kde se baby boxy vyrábějí.

V začátcích jsem baby boxy financoval sám, než ta myšlenka získala nějaký společenský kredit. Financoval jsem to díky darům od svých kamarádů a nyní se baby boxy financují zase výhradně prostřednictvím darů, ale už nejenom od kamarádů, ale od angažované veřejnosti. Představte si to takhle, na založení baby boxu a na jeho otevření je potřeba odeslat minimálně 1000 až 2000 dopisů. Osobních dopisů, například panu Jiřímu Novákovi, ve kterém je vedle oslovení a podpisu také vysvětleno, o čem jde. A když se panu Novákovi odložených dětí zžele, tak pošle 1000,2000 ale také 10 000 korun, a když je hodně bohatý, tak i více. Takže tak se financují baby boxy. Otevírám několik baby boxů do roka a současně se vyměňují staré. Dnes máme 70 baby boxů a 10 původních už zastaralých baby boxů jsem vyměnil za nové. Celkově jsem zřídil 80 baby boxů a tak si spočítejte, co to stálo: 80 x 30 000.

Jaké jsou nejčastější argumenty odpůrců baby boxů?

Výhrady měli hlavně neonatologové. Jeden prohlásil, že baby boxy jsou technicky nedokonalé a že jedno dítě v baby boxu umrzlo a jedno dítě z něho vypadlo. A já jsem mu řekl: „Lžete!“ a vstal jsem a odešel jsem z rozhlasového duelu, tenkrát to byla docela taková taškařice. Přijel jsem do Havlíčkova Brodu, protože mi velmi záleželo na zřízení baby boxu. Byl jsem tam očekáván skupinou osmi až deseti lékařů, a když jsem čtvrt hodiny souvisle mluvil o tom, co všechno baby box umí, přihlásila se jedna paní doktorka a říká, že u nich v Havlíčkově Brodě baby box nepotřebují. Já jsem tam byl se spolupracovníkem Zdenkem Juřicou a říkal jsem mu, „Zdenku, dámy a pánové nám prominou, my jdeme“ a odešli jsme. Byl pátek odpoledne a v pondělí ráno mi volala tisková mluvčí Havlíčkobrodské nemocnice, že tedy jo, že ten baby box chtějí.

Teď se mi na telefonu objevilo www.Rakovnik.cz, to znamená, že v baby boxu v Rakovníku je odložené děťátko, ale z největší pravděpodobností jej někdo jen technicky zkouší, za chvíli se to dozvíme... Víte co nejčastěji vkládají do baby boxu při zkoušce? Láhev dobré vody, věřte, nevěřte, na fotografii je láhev dobré vody.

Jak vás to napadlo? To jste se jednoho dne ráno vzbudil a řekl jste si, že budete dělat baby boxy? Jak to vlastně bylo?

Přiznávám se, že si na to ráno, kdy mě to napadlo, nemůžu pořádně vzpomenout. Když jsem byl hodně malým chlapcem, to mi bylo asi 16 až 17 let, tak mě napadlo, že budu vydávat literární časopis. Ten literární časopis jsem pojmenoval Divoké víno a vychází 52 let dodnes.

Kolik dětí už bylo do baby boxu odloženo?

V české historii 136 dětí. Bylo to 79 holčiček a 57 chlapečků. Když přijde SMS, tak je to pro mě informace a já pak pošlu tiskovou zprávu od Aše až po Užhorod. Samozřejmě mám velkou sbírku adres novinářů. Zdravotníci poskytnou tomu dítěti první pomoc, pakliže ji potřebují, především ho tedy zahřívají. Sám jsem byl vlastně jenom jednou u toho nalezeného děťátka, v Brně asi před dvěma roky jsem byl náhodou vedle nemocnice, takže jsem to viděl z jedné vody načisto. Zdravotníci pak podají zprávu odboru sociální péče a ochrany dětí, kde už je nějaká paní Zubatá a ta podá zprávu zase soudu, ten pak rozhodne, co se s dítětem udělá. Přijme usnesení o předběžném opatření. To usnesení může být hotovo i během několika hodin, ale na návrh té paní Zubaté. Soudce může rozhodnout, že to dítě svěří nějaké rodině, která má o dítě zažádáno, která prošla nějakým otestováním a je svolná s tím, že to bude dítě z baby boxu.

Stalo se vám někdy, že byla odložená dvojčata?

Otázka na kterou se mě pokoušejí některé mladé novinářky zaskočit. Mě se to nestalo, ale stalo se to na Slovensku, kde se baby box jmenuje Hniezdo záchrany. Tam byli odloženi dvojčenci. Řadu věcí se můžete dozvědět na webové stránce Baby box, kterou neustále aktualizují, takže tam najdete přesné údaje. Někdy je to vidět i na těch fotkách, děti jsou zabalené do psí deky, někdy jsou zase vzorně oblečené. Záleží to na tom, jak byla bohatá nevěsta nebo byl bohatý mladý ženich.

Chtěla jsem se zeptat, jestli je časté, že se v baby boxech objevují i dopisy s důvodem, proč ty matky ty děti odkládají?

Výjimečně. Jednou tam byl azbukou napsaný dopis něco v tom smyslu jako „izvini děvočka“ nebo něco takového. Vyskytly se dva krátké rodné listy, ale výjimečně se to stalo.

Jsou to většinou cizinci nebo české děti?

Ty děti nemluví. Jednou tam našli vietnamské dítě, ale žádné cikánské dítě. Cikáni totiž jsou jiného společenského ražení než-li my. Jsou rádi, když je jich více, když se skupina rozroste. Navíc tam není žádným deliktem, když přinese mladá cikánka domů břicho. Mimochodem ta Vietnamka si o dítě požádala a chce ho zpátky. Já jsem se s ní sešel, ale bohužel nemám čas se setkávat s každou maminkou, které mi řekne, jestli jim dám nějakou korunu nebo nedám. Jsou maminky, kterým jsem dával.

Jak se to potom řeší s dětmi, když nemají rodný list?

Rodný list naše administrativa zajistila. Rodný list se prostě vydává v podstatě okamžitě, aby byla poskytována péče na rodný list. Uvede se nějaké jméno, třeba Vilém Úterý, když ho najdou v úterý. Rodné listy vydávají matriky jak na běžícím páse.

Jak často se stává, že si ty matky chtějí ty děti vzít zpět? Stane se to někdy?

Tak stalo se to pětkrát i snad vícekrát. Já vím minimálně o dvou dětech, které byly zpátky vrácené.

Jaký je pak postup?

Je to velice složité, protože především musí prokázat, že to dítě nepatří někomu jinému, test DNA a pak celá řada žádostí.

Když se dítě k dostane do baby boxu, tak zavolají pouze Vám nebo to volá i někomu jinému?

Nositelů mobilních telefonů s tou informací je několik. Osm nebo deset, ale především ta zpráva přichází do počítače v dané nemocnici a přichází to do mobilu zdravotníků. Mně to přichází jenom pro potěšení.

Říkal jste, že je to složitá bedýnka. Mohl byste nám prozradit ještě něco víc?

Bedýnky je to antikorová, nerez, je velká zhruba jeden metr na jeden metr, hluboká jeden a půl metru, má otevírací dvířka, která se u nových baby boxů otevírají motorkem zcela automaticky. U starých byla klika. Vevnitř je klimatizace, má to senzor a to je poměrně složité.

Jak je to s datem narození?

Někdy je to jasné, někdy je to dítě půl hodinu, hodinu po porodu a jinak je to den, který přibližně určí lékař.

Co se pak s těma dětičkama dělá?

Soud rozhodne o svěření do péče. A tu péče může poskytovat kojenecký ústav nebo rodina, která má o dítě požádáno. Pak následuje dvouletý proces (podle nového zákoníku to trvá půl druhého roku), než je rozhodnuto soudem.

Kolik bylo nejstaršímu dítěti, které bylo takto nalezeno?

Pět měsíců. Bohužel většinou jsou to děti hned po narození, ale bylo tam i takto staré dítě.

A čím jste se zabýval před baby boxy?

Vydáváním časopisu Divoké víno, kolem dostihových koní, psaním článků, knížek, reklamou, kydáním hnoje u krav, štípáním paznehtů u krav, hlídáním parkoviště, jeden čas jsem byl v Ruzyňské věznici. Je toho hodně.

Mě by zajímalo, jak se člověk dostane k tomu, aby zakládal baby boxy?

Já myslím, že přece na to mám vzdělání. No ne, žádné vzdělání na to není, ale jde o to splnit si nějaký sen.

Jak velký význam podle vás mají baby boxy pro záchranu nechtěných dětí?

Domnívám se, že o nějaké statistice nebo o počtu mrtvých dětí nelze uvažovat. Já se obávám toho nejhoršího, že těch 136 dětí, které byly odloženy do baby boxů je jenom malá část, které jsou na dně řek, rybníků a skládek.

Kde jsou baby boxy nejvíce využívány?

Nejvíce dětí je v Praze v Hloubětíně, celkem zatím 21 dětí. To byl také první baby box. Na druhém místě je Brno, 15 dětí. Třetí je Ostrava a Kladno se 7 dětmi.

Kdy se děti našly, ve kterou denní nebo noční dobu?

Statistika podle času je to velmi zajímavá. Vyplývá z ní, že zdaleka ne všechna děťátka byla odložena v noci, více jich bylo odloženo za bílého dne. Nejvíce mezi osmou a čtrnáctou hodinou. Ne všechny matky počkají na dvě hodiny ráno, aby se potajmu plížily k baby boxu.

Podle čeho vybíráte umístění baby boxů?

Napřed jdu tam, kde by mě byli ochotni pustit. Teď už mám obsazeno asi až na deset všechna okresní města. V Praze jsou tři baby boxy, jeden v Hloubětíně, jeden na radnici Prahy 2, jeden na radnici Prahy 6, po jednom všechna okresní města. Zbývá mi asi deset okresních měst a potom chci postupně vyměnit ty staré baby boxy za nové.

Já jsem z Domažlic a všimla jsem si, že tam je baby box na nevhodném místě, protože na něj celou dobu vidí paní z recepce.

Já vím, to je samozřejmě nejedna kritika, co se na tenhle baby box snaší, ale já osobně se domnívám, že nejdůležitější je, aby nešťastná maminka měla dítě kam dát a přišla s ním k nám. Prostě jsme zvolili tohle místo. Ta identita podle mě není důležitá. Všechny ty maminky – většina z nich vědí, že je nikdo nebude stíhat, že je nikdo nebude hledat, nikdo je nebude trestat. Protože odložení dítěte do baby boxu není trestný čin. Trestný čin je opuštění dítěte, které je ovlivněné na zdraví a na životě.

To v tomto případě se samozřejmě nevztahuje, protože to dítě je prostřednictvím bedýnky předáno odborníkům.

Dá se společně do těch baby boxů něco dát? Třeba nějaké hračky.

Něco se tam dát dá, ale děje se to výjimečně. Jednou tam byla placenta. Ředitel nemocnice z Ústí

nad Labem mi volal: „Ona je tam s tím dítětem i placenta, co mám dělat?“ Co normálně děláte s placentama, šup s nima do nějakého biologického odpadu. Hračky tam nebyly, ale stalo se, že tam byla pixla sunaru a nějaký dres.

Jak k tomuto problému přistupuje třeba Evropská unie, jestli je tam možnost třeba nějakého financování z EU?

Evropská unie není proti baby boxům, proti baby boxům je výbor při OSN. EU je pro baby boxy, ale jestli je ochotna financovat to nevím, já jsem to nikdy nezkoušel, já jsem od státu žádný příspěvek nepřijal. Oslovuji nejčastěji střední podnikatele, kdy majitel je i ředitelem svého závodu. Kde o tom hned může rozhodnout.

Stalo se vám, že jste dostal nabídku i do zahraničí dělat baby boxy nebo jestli jste dostal nabídku dávat baby boxy do zahraničí?

Podařilo se nám v poslední době prodat dva baby boxy do Kazachstánu a celkem tři české baby boxy jsou na Ukrajině a v Rusku.

Já bych se chtěla zeptat, jestli v ty baby boxy jsou odkládány handicapované děti?

Já mám dojem, že byly odložené dvě děti, jejichž maminky se v průběhu prenatalního období dozvěděly, že děti nejsou v pořádku, ale nevím to jistě.

Toužíte někdy děti vidět?

Některé z nich vídám, ale zdaleka ne všechny, já je sám nevyhledávám. Vídám je, když se mi jejich adoptivní rodiče sami ozvou, pošlou mi fotku anebo mě pozvou, abych se šel na to děťátko podívat. Je to pro mě přiznávám velké zadostiučinění.

Lenka Nováková

6.2 Salesiáni Dona Boska a dobrovolnictví

29. 7. 2015

Navštívila jsem Salesiánské centrum Praha Kobylisy a povídala si s Mgr. Lenkou Prasličákovou, koordinátorkou SADBY, především o dobrovolnictví.

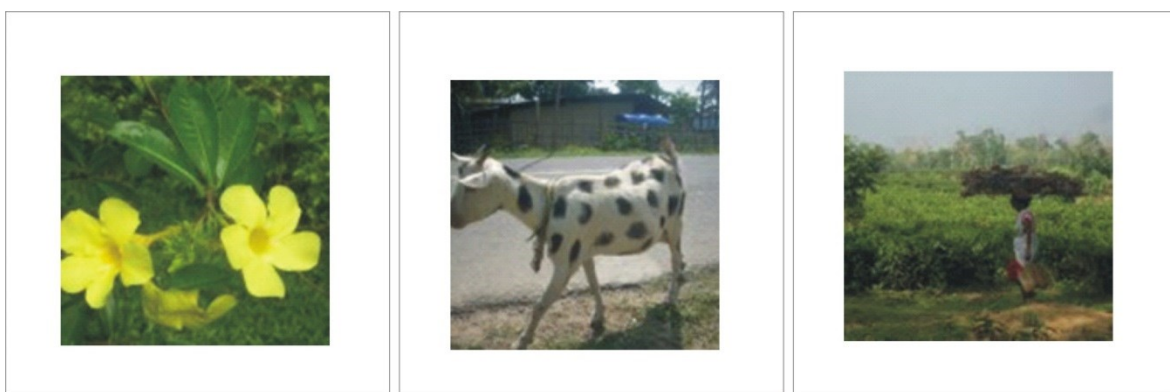

Co je SADBA?

Je to zkratka pro Salesiánskou asociaci Dona Boska, o.s., která vznikla v roce 2005 s cílem pomáhat znevýhodněným dětem a mládeži ve světě. V české provincii má SADBA na starosti misijní projekty, přípravu misijních dobrovolníků, šíření informací a získávání prostředků pro salesiánské misie. Hlavní náplní je školení dobrovolníků, kteří jsou pak vysláni do středisek v ČR i v zahraničí, kde poskytují dětem a mladým lidem smysluplné využití volného času, vzdělání, svůj čas a lásku. SADBA skrze tyto dobrovolníky pomáhá nejen těmto dětem, ale i dobrovolníkům samotným v jejich osobním rozvoji.

Kde všude jsou vaši dobrovolníci?

Naši dobrovolníci jsou vysíláni do zemí Afriky (Dem. rep. Kongo, JAR, Lesotho, Etiopie, Zambie, Svazijsko, Súdán, Zimbabwe), Evropy (Bulharsko, Anglie, Německo, Slovensko i Česká republika), Mexika či Indie. Působí zde v salesiánských střediscích či školách, kde se starají o děti a mládež, učí nebo doučují.

Staráte se také o uprchlíky?

Salesiáni se o uprchlickou otázku zabývají, ale Salesiánská organizace Dona Bosca se zabývá školením dobrovolníků třeba do Mexika, kde dobrovolníci mají co do činění s Mexickými uprchlíky.

Kdo může být dobrovolníkem?

Člověk ve věku mezi osmnácti a pětatřiceti lety, předpokladem je zkušenost s prací s mládeží nebo alespoň ochota ji získat během přípravného roku, zralá motivace (dobrovolná služba není útěk před problémy ani výlet za dobrodružstvím), znalost jazyka, dobrý zdravotní stav.

Jak příprava dobrovolníka vypadá?

Misijní dobrovolníci musí absolvovat přípravu Cagliari, což je salesiánský voluntariát. Tento program obsahuje 8 víkendů a praxi v salesiánském centru. Naučí se jak se chovat v cizí zemi, jak přijímat úplně jiný hodnotový systém než jaký je

v České Republice, dále se probírají zdravotní rizika, salesiánská pedagogika, tedy výchovný styl Dona Boska, a spiritualita, výchova a sebevýchova, hry, interkulturní pedagogika, praktické informace, rizikové chování, krizové momenty, první pomoc, praktická příprava programů atd. Mají také představit a provést nějaké hry, tak aby dokázali zabavit děti. Máme pro ně také připravenou akční hru, která je celodenní. Prováděli jsme jakousi dramaterapii, formou hry jsme zkoumali, jak by se zachovali v krizové situaci v konkrétní zemi na konkrétním případu. Důležitá je rovněž psychologická příprava, protože odjedou na rok do neznámého prostředí, v počátečním nadšení se objeví problémy, práce je náročná a sedm dnů v týdnu a stává se, že dobrovolník může být přestat motivovaný.

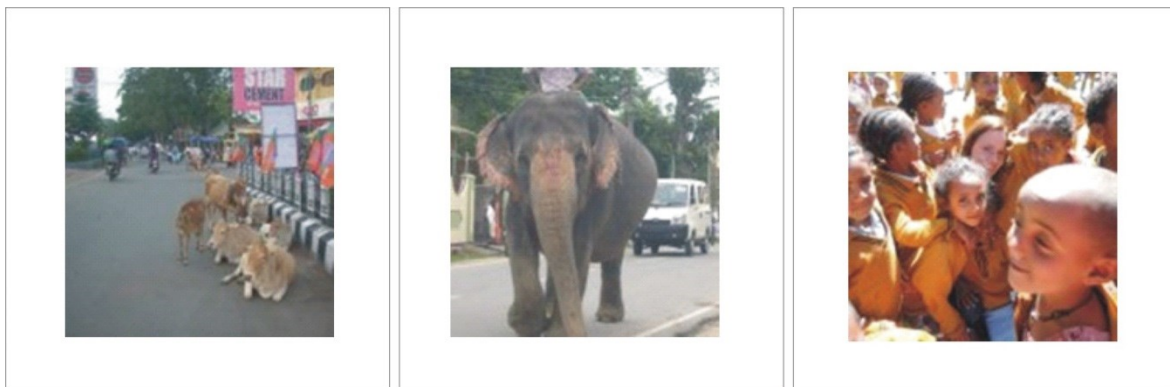
Co si budoucí dobrovolník platí?

V rámci přípravného roku si sám hradí část nákladů na přípravu a na vycestování. Před odjezdem ale dobrovolníka čeká spousta výdajů, které se mohou řádově vyšplhat do desetitisíců. Letenka, pojištění, očkování, vízum. Částečně jsou zpravidla hrazeny z dotace Ministerstva vnitra, případně České národní agentury Mládež, ale částečně se na nich musí podílet sami. Dobrovolník má hrazeno zdravotní pojištění, ubytování a stravu. Může mu být také placeno důchodové pojištění a malé kapesné na běžné výdaje.

Na jak dlouho dobrovolník odjíždí?

Třeba do Bulharska na měsíc, do jiné země třeba i na deset měsíců nebo až na rok. Dobrovolníci si to často prodlužují, pak je to o tom, jestli dostanou vízum.

Jaká je jeho pracovní náplň?

Je to práce s dětmi a mládeží, duchovní výchova, učí i angličtinu, francouzštinu, jedna dobrovolnice měla třeba arteterapii, že tam s dětmi malovala a kreslila, to je bavilo a bralo je to.

Ty děti a mládež bydlí v nějakých slumech?

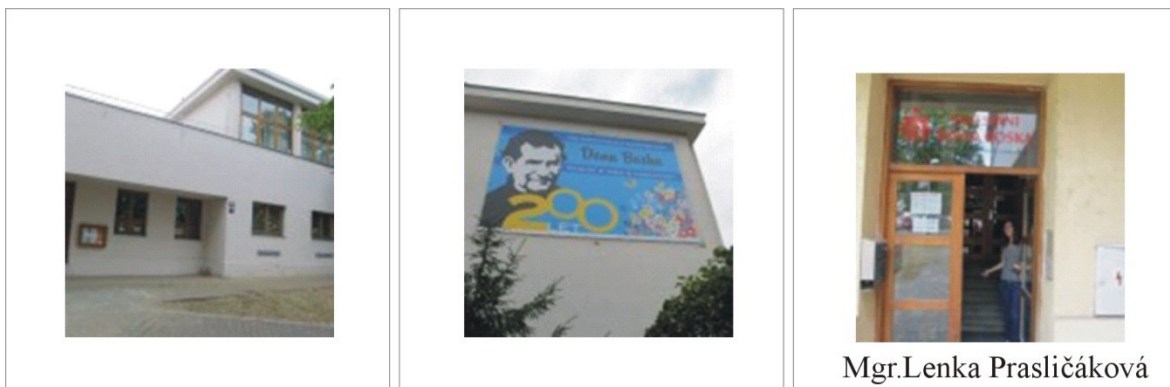
Když mají rodinu, tak bydlí doma a do střediska SADBÝ docházejí nebo jsou ubytovaní v Salesiánském středisku nebo přímo v koleji, která je pro ně určena, kde je škola, kostel a oratoř.

Kapacita je omezená?

Každé Salesiánské středisko může přijmout jen určitý počet dětí, myslím si, že tam nemají nějaké omezení, ale je to středisko od střediska, jiné je to v Africe a jiné v Indii.

Kolik dobrovolníků jste za těch 10 let poslali do světa?

Máme přes 150 vyškolených dobrovolníků, které jsme poslali do 18 zemí světa mimo Austrálii. A oni při svých misijních cestách odpracovali 350 000 hodin a poskytli vzdělání a smysluplné využití volného času téměř třem tisícům dětí.

Kdo jsou Salesiáni Jedná se o kongregaci v katolické církvi, kterou ve 2. polovině 19. století založil italský kněz (italsky Don) Jan Bosco (1815-1888). Jeho hlavním posláním bylo starat se o chudou a znevýhodněnou mládež. Jeho dílo se brzy rozšířilo do celého světa a dnes jej podporují již miliony lidí, kteří se označují jako Salesiánská rodina. Snaží se jít cestou svého zakladatele a pokračovat v jeho výchovném úmyslu pomoci dětem a mladým lidem dobře nasměrovat svůj život.

Více informací získáte na odkazu:www.sadba.org/cz

www.sadba.org/cz

www.sadba.org/novinky/slavime-10-let/

Text: Lenka Nováková

Foto: Sadba

6.3 Deniska Střihavková - Život s Downovým syndromem

25. 2. 2014

S Deniskou Střihavkovou jsme se setkali v Mateřské školce Petrklíč (k duši klíč) v Praze – Radotíně. Tato milá mladá žena nemá lehký osud, protože od narození trpí Downovým syndromem. Má skvělé rodinné zázemí a přátele, kteří jí hodně pomáhají v boji s touto nemocí a bojuje s ní skutečně statečně. Pro web Lidé mezi lidmi nám Deniska poskytla rozhovor o svém životě a o tom, co ráda dělá a co jí baví, aby alespoň trochu na svůj handicap zapomněla. Také nám představila jednu ze svých knih, která se jmenuje Na tom záleží II, odkud jsou její fotografie.

Mám o čtyři roky mladší sestru Evu, která má dva chlapečky, takže jsem dvakrát tetou Petříčka a Václavka. Teď je tedy řada na mně, tak budeme mít s přítelem co dělat, abychom rodičům připravili další radost. Taťka sice nechce, ale já si myslím, že by mu to radost udělalo, kdybych čekala dítě. Přítele Jardu znám z Oázy a z Kamery. Rodiče mě mají rádi, hodně mi pomáhají, je to moc příjemné.

Od kdy pracuješ v Petrklíči?

V Petrklíči jsem od září roku 2011, budou to čtyři roky, vloni jsem byla u Broučků ve starém domě s velikou zahradou, a teď jsem tady ve školce.

A baví tě ta práce s dětmi?

To ano. Abych se přiznala, tak dětičky mě mají rády. Když něco vyrobí z keramiky, tak mi to pak ukazují, takže je všechno v pohodě.

Studovala jsi a jaký obor?

Byla to škola Aloyse Klara v Praze, měla jsem už dělat zkoušky, jenže já jsem ty zkoušky nedodělala. Evča s mamkou mi našly místo v kavárně Vesmírna, kam jsem musela nastoupit a proto jsem ve škole skončila. (Střední škola a Mateřská škola Aloyse Klara je zaměřena na vzdělávání osob s různými handicapy, které se ve dvou, tří a čtyřletých vzdělávacích programech připravují na budoucí povolání). Měli jsme tam hodně počítače, takže to ovládám, na internetu se hodně pohybuji, ve Wordu píšu dopisy kamarádům, přes Scype telefonuju.

Čteš ráda a jaké knížky?

Ráda čtu Tři mušketýry, hodně se dívám i na filmy o mušketýrech nebo ze Skotska mám ráda historický film Statečné srdce s Melem Gibsonem v hlavní roli. Takže mě hodně zajímá historie.

Prý hodně cestuješ, kde všude jsi byla?

Mám známé v Holandsku a v Německu, byla jsem v Maďarsku, Anglii, Chorvatsku a ve Skotsku. Tam se mi líbilo nejvíce. Sice tam pršelo, ale bylo to tam pěkné, chodili jsme po hradech a zámcích, tak to bylo super. V Chorvatsku jsem byla s klubem ze Stříbrovky na Černém mostě, kam chodím, spali jsme ve stanech a koupali se v moři, byla tam i diskotéka. V zimě jezdím s jednou školou do Itálie do Dolomitů a tam sjíždíme sjezdovky a je to moc pěkné.

A jak se domlouváš? Umíš nějaký cizí jazyk?

Ve škole jsme měli němčinu a angličtinu. Tu si dál prohlubuju, já se hodně snažím, abych uměla dobře anglicky, abych se v cizině domluvila.

Chodíš třeba do tělocvičny cvičit?

Dnes přijde Judita, to je jedna cvičitelka, která se mnou cvičí. My nechodíme do tělocvičny, my cvičíme u nás doma a také chodíme běhat.

Prozradila jsi nám, že se věnuješ baletu, jak dlouho?

S baletem jsem začala už v pěti letech. Teď máme hodně trénování na vystoupení, které bude 30. března v divadle ABC. Budeme opakovat tango a také budeme mít nové improvizace na téma Vesmír a živly Vodu, Oheň, Země a Vzduch.

Zvládáš dobře cestování po Praze?

Ano, přes svůj handicap se orientuji v Praze celkem úspěšně, přesně vím, kde mám nastoupit a přestupní body mám vymakané. Budu se stěhovat do chráněného bydlení na Proseku, tak zase budu muset nacvičit novou trasu.

Lenka Nováková a Ondřej Rubeš

Downův syndrom. Je geneticky podmíněné onemocnění zapříčiněné genomovou mutací. Dochází ke genomovým mutačním změnám v počtu chromozómů. Je to tzv. trisomie 21. chromozomu - přítomnost tří homologických chromozómů namísto normálního párového uspořádání. Zdravý člověk má 23 párů čili 46 chromozómů a člověk s Downovým syndromem jich má 47, neboli jeden navíc.

6.4 Jak může kůň pomoci

25. 9. 2012

V Psychiatrická léčebně v Bohnicích můžete navštívit místní farmu, která je zaměřena na hipoterapii, určenou jak pro pacienty tak pro veřejnost. Měla jsem příležitost hovořit s vedoucí fyzioterapeutkou hipoterapeutického střediska Hanou Hermannovou. Prozradila mi, jak taková hiporehabilitace probíhá.

Jak dlouho pracujete jako hipoterapeutka v Psychiatrické léčebně Bohnice?

Přesně dvacet let.

A kdo vás ke koním přivedl?

Koně byli vášeň již od dětství, proto jsem šla v sedmdesátých letech pracovat do dostihové stáje ve Velké Chuchli. V roce 1986 se mi narodila postižená dcera. Když jí bylo pět let, pronajala jsem si koně z Kladruhu a začala ji vozit. Abych ji neublížila, začala jsem studovat fyzioterapii. Hipoterapie není sport, terapeut musí především rozumět zdravotním problémům malých i velkých pacientů a vědět, jak je léčit. Totéž platí i pro psychoterapii s pomocí koně, kdy terapeuté musí mít vzdělání psychologické nebo pedagogické. Pracuje se s člověkem a je důležité přesně vědět, jaký problém má, jak se léčí a koně tomu přizpůsobit.

Kde lze vystudovat fyzioterapii ?

Fyzioterapie se vyučuje na mnoha vysokých školách, kdo chce dělat hipoterapii, musí se doškolit ve specializovaném kurzu.

Kolik máte koní určených k terapii ?

V současnosti máme k dispozici sedm koní na psychoterapii pro pacienty léčebny Bohnice, dva koně pro děti na fyzioterapii, jednoho tažného koně na vozatajství. Farma navíc poskytuje ustájení pro soukromé koně. Areál je určen pro terapii i rekreační ježdění.

Jaké plemeno je na terapii nejlepší ?

Záleží na tom, co děláme. Fyzioterapie vyžaduje jiné koně, psychoterapie má odlišné požadavky, proto vybíráme podle potřeb. Při výběru nerozhoduje plemeno, ale nadání koně pro terapeutické využívání. Každé plemeno je učitelné pokud ten jedinec má předpoklady. Ve stáji nyní máme noriky, haflinga, české teplokrevníky, anglického plnokrevníka, lipicána a ponyho. Pochopitelně si vybíráme koně podle typu pro malé děti. Aby byl hodný, ale to musí být všichni. Aby byl přiměřeně veliký trupem.

Vychováváte si koně pro hipoterapii sami ?

Osvědčilo se kupovat mladé koně a vycvičit je přímo zde ve stáji, než převychovat starší koně, kteří mohou mít mnoho zlovyků. Kůň by měl být fyzicky a psychicky zralý, ideální je zařadit koně na terapii okolo šestého roku. Věkem kůň získává zkušenosti, čím je starší, tím je pro terapii kvalitnější. Kůň, který dokáže s terapeutem spolupracovat, je naprosto nedocenitelný. Nyní máme na výcvik tříletou a sedmiletou klisnu, dva koně mají přes dvacet let, ostatní mezi deseti a dvaceti lety

Paní Hermannová hipolog

Vedení koně

Co nabízíte svým klientům?

Jsme velké středisko, sloužíme celoročně od pondělka do pátku, přes víkend koně odpočívají. Každý pracovní den do deseti hodin probíhá výcvik koní a od deseti do půl dvanácté a pak od jedné do čtyř hodin probíhá terapie. Koně se při terapii střídají, pokud nejsou na terapii, jsou ve výběhu. Terapie je pro pacienty léčebny i pro lidi, kteří si potřebují nějakým způsobem psychicky odpočinout. Hipoterapie pro zájemce zvenku je služba na objednání, jedná se o čekací dobu, protože zájem je veliký. V letních měsících se věnujeme batolatům. Poníci se na hipoterapii moc nehodí, ti jsou spíše na pracovní terapii. Na fyzioterapii už musí být koník vyšší kohoutkové výšky.

Jak dlouho terapie probíhá?

Skupinová terapie (psychoterapie) trvá hodinu a půl, část probíhá ve stáji, kde pacienti koně ošetřují, část v jízdárně, kde na koních jezdí. Individuální terapie (fyzioterapie) trvá 20 až 30 minut.

Co přináší hiporehabilitace pacientům?

Při fyzioterapii kůň podporuje psychomotorický vývoj u dětí s poškozeným mozkiem, trénuje reflexy, bez kterých dítě nemůže lézt a chodit. Jsou to vzpřimovací, vyvažovací a rovnovážné funkce. Podaří se například rozchodit děti, které nechodí. U dos-

pělých pacientů má kůň vliv relaxační, kondiční, aktivační, zážitkový. Například když je potřeba, aby se pacient zklidnil. Byli zde klienti na psychoterapii z pavilónu závislostí a byli terapií doslova nadšení. Hipoterapie se sice přirovnává k jezdeckví, ale s jezdeckvím nemá nic společného. Kůň má okolo sebe jakousi auru – tepelné záření. A pak je to pohyb, který skutečně léčí. Hiporehabilitace je také vhodná pro schizofreniky. Přicházejí sem, pokud již ztrácejí svou sebepéči, sebeobsahu, tak zde ty návyky znovu získávají, pečují o zvířata, je to vlastně aktivační terapie. Jsme zaměřeni na cíl, aby se nemoc vyléčila a dál neprojevila, snažíme se najít důsledky nemoci a ty odstraňovat. Aby se mozek i přes nějaký handicap zatěžoval a pracoval. U všech těchto nemocí je hipoterapie s koněm hodně aktivační a jakákoliv aktivita nebo pohyb příznivě působí na pacienta, snižuje deprese a může i předcházet onemocněním.

Vnitřek stáje

Stáj zvenku

Chodí na terapii i lékař?

Role lékařů je pacienty diagnostikovat a hipoterapii jim doporučit. Přímo ji nevykonávají, k tomu slouží vyškolení terapeuté. Máme psychologku, která má vystudovanou speciální pedagogiku. Takže odbornou práci provádíme na sto procent.

Dostáváte nějaké granty ?

Ne, protože jsme součástí farmy, která má hospodářství, a vydělává prodejem plodin. Oves, seno a slámu máme vlastní. Dokonce nám o naší činnosti, kterou je hiporehabilitace, má vyjít kniha, kterou si po internetu zájemci budou moci objednat. Bude tam přesně popsáno, jakého koně vybrat pro rehabilitaci, proč ho vybrat, které možnosti jsou vhodné a které ne a bude popsána přímo práce s pacientem. Jaký je postup a metodika pro hiporehabilitaci.

Jezdila jste i dostihy ?

Několik jsem jela, ale to nebyl můj sen a cíl. Chtěla jsem mít koně jako kamaráda, pochopit jeho chování a najít si k němu cestu formou důvěry a ne násilí. Vnímat koně jako živočišný druh a nikoliv jako sportovní náčiní mi hodně v mé nynější profesi pomáhá. Jinak máme jednoho tažného koně a pacienti si zkouší řídit i povoz. Když někdo sedí na koni, tak vším ostatním pohrdá, je to velké umění. Každá disciplína s koněm má své: známe jezdeckví, parkúr, drezuru, voltiž, raining, vozatajství, dostihy a je stále se co učit celý život. Kdo vydrží u koní, mám zkušenosti z mládí, že mladí jezdci po několika pádech odešli z turfového sportu. Je pravda, že třeba drezura se může dělat i do vysokého věku a to je pro ty, kdo koním propadli a věnují jim celý svůj život.

<http://www.cshipo.wz.cz/>

Zdroj: www.cshipo.wz.cz Text a foto: Lenka Nováková

Hipoterapie (slovo vzniklo složením slov HIPPOS - řecky kůň a THERAPY - terapie) je metoda fyzioterapie využívající přirozený pohyb koně v kroku jako stimul a rehabilitační prvek. Krok koně se promítá do trojrozměrného pohybu koňského hřbetu, který se stává pro terapii jedinečnou balanční plochou. Přenosem pohybových impulzů přes koňský hřbet na klienta, který na koni sedí či zaujímá jinou, jeho možností odpovídající polohu (vleže

na břiše, s oporou o předloktí atd.), dochází k oslovení centrálního nervového systému – mozku. Ten musí nejen zpracovat vjemy o změnách, které nastávají při kontaktu s pohybujícím se koňským hřbetem, ale i vyslat adekvátní rozkazy k tomu, aby organismus reagoval správně a v rámci rovnovážných reakcí. Díky tomu, že kůň má velice podobný pohybový stereotyp chůze jako člověk, nutíme tak centrální nervový systém pohybově znevýhodněného člověka zpracovávat a vysílat vjemy a příkazy, které by za normálních okolností vysílal při lidské chůzi. Je tak možno docílit pokroků právě v rehabilitaci pohybu u dětí i dospělých tam, kde je postižena koordinace, rovnováha a vývoj vzpřimování.

6.5 Vzor jak vypadají webové stránky Lidémezilidmi

The screenshot shows a web browser window displaying the website lidomezilidmi.cz. The page title is "Jak může kůň pomoci". The website header includes the logo "lidé mezi lidmi" and a search bar. A navigation menu contains categories like WELL BEING, MISE, SERVIS, BLOG, NOVINKY, ART BRUT, DÍLNA, and O NÁS. The main content area features an article titled "Jak může kůň pomoci" with a sub-header "25. 9. 2012". The article text discusses horse therapy in a psychiatric clinic. To the right of the article is a profile for "Bc. Lenka Nováková", including a photo and a short biography. The browser's address bar shows the URL "lidomezilidmi.cz/well-being/jak-muze-kun-pomoci". The Windows taskbar at the bottom shows the date "23.7.2019" and time "21:39".

ZDRAVOTNĚ-SOCIÁLNÍ PORTÁL
lidé mezi lidmi
Každý **desátý** člověk v České republice žije se zdravotním postižením.

To není obyčejná zpověď obyčejné holky, obyčejného člověka. Prostě tónle se mává vidět

WELL BEING plnohodnotný život
MISE pro duševní zdraví
SERVIS užitečné informace
BLOG co hlava, to názor
NOVINKY akce a informace
ART BRUT duše a umění
DÍLNA literární tvorba
O NÁS kdo jsme a co děláme

[Péče](#) [Krátké zprávy](#) [Představujeme](#) [Příběh](#)

Jak může kůň pomoci

25. 9. 2012

V Psychiatrická léčebně v Bohnicích můžete navštívit místní farmu, která je zaměřena na hipoterapii, určenou jak pro pacienty tak pro veřejnost. Měla jsem příležitost hovořit s vedoucí fyzioterapeutkou hipoterapeutického střediska Hanou Hermannovou. Prozradila mi, jak taková hiporehabilitace probíhá.

Jak dlouho pracujete jako hipoterapeutka v Psychiatrické léčebně Bohnice?
Přesně dvacet let.
A kdo vás ke koním přivedl?
Koně byli vášní již od dětství, proto jsem šla v sedmdesátých letech pracovat do dostihové stáje ve Velké Chuchli. V roce 1986 se mi narodila postižená

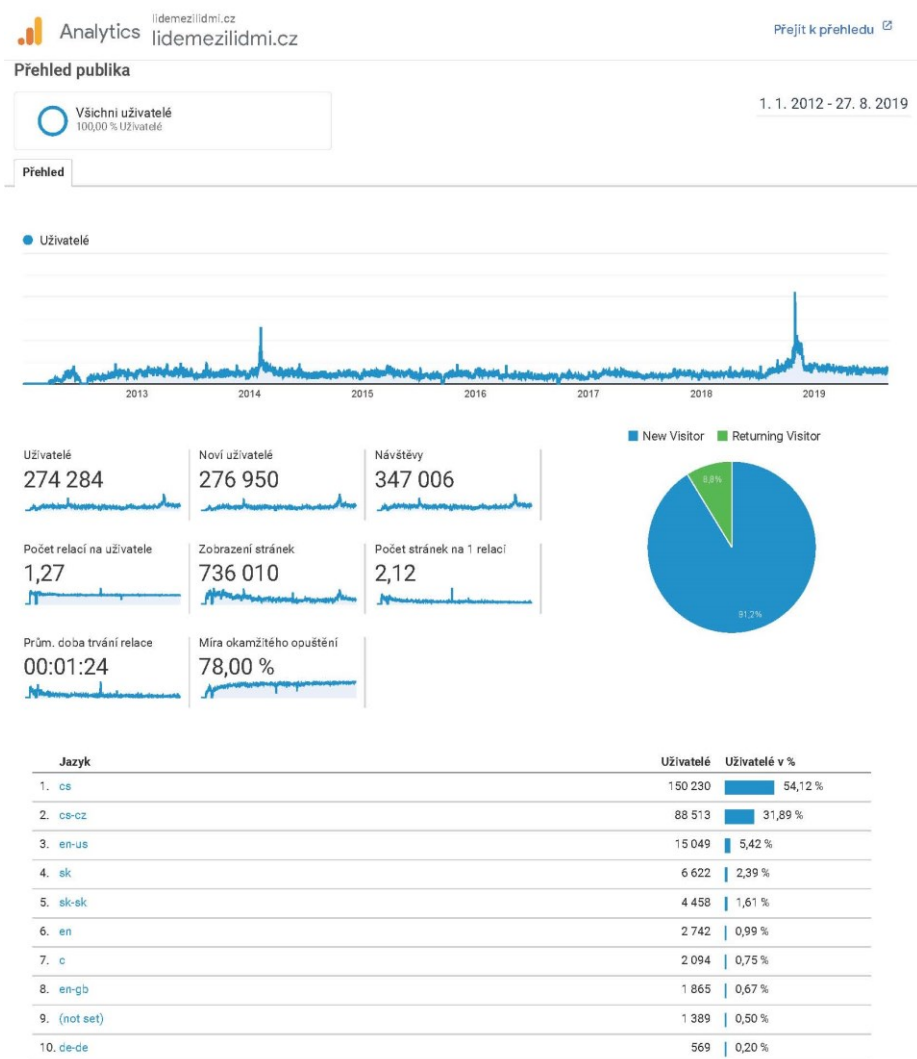
Bc. Lenka Nováková

Původním povoláním zootechnička, má velmi kladný vztah ke zvířatům, což je vidět i v její výtvarné tvorbě. Postupně během života prošla řadou zaměstnání. Aktuálně pracuje pro Dobré místo, o.s. }

Doporučit dál:

6.6 Přehled návštěvnosti webového portálu Lidémezilidmi od 1.1. 2012-27.8. 2019

© 2019 Google

Graf č.15

6.7 Dotazník pomocí e-mailu poslaný klientům

Psychiatrická péče

Současná psychiatrická péče (prosím zaškrtněte všechny zkušenosti, se kterými jste se v životě osobně setkali, i když třeba jen jednou, krátce nebo situace stále trvá)

Jaký je současný stav psychiatrické péče?

- pobyt v psychiatrické léčebně pro mne byl negativní zkušeností
- při hledání optimálního způsobu medikace jsem spolupracoval s lékařem, který mi vycházel vstříc
- při řešení otázky medikace mi chyběly informace a vstřícný přístup lékaře
- lékař a zdravotnický personál nerespektoval mou lidskou důstojnost
- jsem rád, že mi v psychiatrické léčebně pomohli
- po odchodu z psychiatrické léčebny jsem nevěděl, kam se mám obrátit a jak situaci řešit
- vybraný ambulantní psychiatr mne odmítl přijmout do péče
- psychiatr mi nevyšel vstříc a nezohlednil mé požadavky
- za svým psychiatrem jsem se dostával obtížně
- u psychiatra jsem čekal dlouho v čekárně
- psychiatr na mne během mé návštěvy měl málo času
- Other:

Jaké je zaměstnávání lidí s duševním onemocněním?

- nenašel jsem nabídku zaměstnání, která by zohledňovala mé pracovní potřeby a omezené možnosti vzniklé v souvislosti s onemocněním
- neměl jsem dostatek informací o možnostech chráněného zaměstnání pro lidi s duševním onemocněním
- v mém okolí neexistoval dostatek chráněných pracovních míst
- při hledání práce se zaměstnavatel po zjištění mého duševního onemocnění začal chovat rezervovaně a odmítavě
- při hledání práce se mne po zjištění mého onemocnění začali vyptávat na příliš osobní otázky
- v pracovním kolektivu jsem po onemocnění nenašel pochopení a vstřícnost u kolegů a vedení, které by mi pomohly zvládat mé změněné pracovní možnosti
- krátce po příchodu z léčebny jsem byl z práce propuštěn
- díky nedůvěře a špatným pracovním vztahům jsem byl nucen zaměstnání po dohodě opustit
- po propuknutí onemocnění jsem svou dosavadní práci přestal zvládat a byl jsem nucen z práce odejít
- Other:

Jak navazují a udržují partnerský vztah lidé s duševním onemocněním?

- kvůli onemocnění jsem neměl partnera a vadilo mi to
- i přes mé specifické potřeby a nároky můj vztah fungoval díky chápavému a tolerantnímu postoji partnera
- po propuknutí nemoci se mé chování změnilo natolik, že se s tím partner nebyl schopen vyrovnat a náš vztah se rozpadl
- díky příliš dlouhému pobytu v léčebně nebo díky opakovaným hospitalizacím nebyl můj partner schopen situaci zvládat a náš vztah se rozpadl
- kvůli své osobní zkušenosti s onemocněním jsem začal svůj partnerský vnímat kritičtěji a negativněji a rozhodl jsem se jej ukončit
- nenašel jsem dostatek odborné pomoci k řešení konfliktních situací ve vztahu vzniklých v souvislosti s mým onemocněním (terapie, poradenství, sdílení zkušeností atd.)
 - přivítal bych pomoc s navázáním a udržením vztahu
- nenašel jsem dostatek příležitostí k seznámení a navázání vztahu
- setkal jsem se u potenciálních partnerů s neinformovaností nebo předsudky ohledně mého onemocnění
- byl jsem nucen se přizpůsobovat partnerovým netolerantním podmínkám, protože jsem si byl vědom toho, že jeho péči a pomoc potřebuji a nenacházím ji jinde ve společnosti (mimo vztah)
- Other:

Jaká je oblast podpůrných aktivit pro seberealizaci lidí s duševním onemocněním?

- nenašel jsem dostatek příležitostí k navštěvování terapeutických aktivit (arteterapie, psychoterapie, taneční terapie, ergoterapie atd.)
- nenašel jsem dostatek příležitostí k navštěvování volnočasových aktivit (zájmové kluby, vycházky, společné akce atd.)
- přivítal bych větší možnost sdílet své zkušenosti a čas s ostatními lidmi s duševním onemocněním
- uvítal bych pomoc odborníka (sociálního pracovníka), který by se mi dlouhodobě věnoval a pomohl mi najít vyhovující terapeutické nebo volnočasové aktivity
 - využití pomoci odborníka (sociálního pracovníka) pro mne bylo nedostupné nebo příliš komplikované
 - aktivity, které jsem navštěvoval, byly špatně vedené nebo organizované
 - necítil jsem se na to, abych takovéto aktivity navštěvoval a neměl jsem o ně zájem
- v mém okolí byla dostatečná nabídka terapeutických nebo volnočasových aktivit
- navštěvování aktivit mi pomohlo zlepšit můj stav
- Other:

Jaké soužití mají duševně nemocní s blízkými a přáteli po propuknutí onemocnění?

- mí blízcí se o mne postarali, pomohli mi překonat nejhorší období a nadále mne podporovali
- kvůli napjatým vztahům s blízkými se mi zhoršil zdravotní stav
- mí blízcí nechápali, co se se mnou děje a nevěděli, jak mi mají pomoci
 - na základě intervencí odborníků jsme si s rodinou dokázali více porozumět
- mí blízcí se mi nesnažili porozumět a podporovat mne
 - rodina ode mne vyžadovala, abych vše zvládal stejně jako dřív
- mí blízcí se o mne starali velmi pečlivě, ale nedávali mi dostatek vlastního prostoru
 - rodina mne podporovala, respektovala mne a naše vztahy byly vyrovnané
- Other:

Jaká je finanční situace a hospodaření s penězi v době trvání onemocnění?

- můj invalidní důchod nepřesáhne 3 500 Kč za měsíc
- můj celkový měsíční příjem je vyšší než 15 000 Kč
- můj celkový měsíční příjem mi nevystačí na bydlení, stravování a základní potřeby
 - s mými penězi nakládal opatrovník
 - hospodařit s penězi mi pomáhali blízcí a vyhovovalo mi to
 - hospodařil jsem se svými penězi sám a zvládal jsem to
 - odborníci nebo jiní lidé mi pomohli naučit se zvládat hospodaření s mými penězi
- hospodařit s penězi mi pomali jiní lidé a příliš mi to nevyhovovalo
- Other:

Jaké mají duševně nemocní bydlení v době trvání onemocnění?

- bydlel jsem v chráněném bydlení
- bydlel jsem ve vlastním bytě
 - bydlel jsem u příbuzných
 - bydlel jsem u známých
 - chtěl bych bydlet v chráněném bydlení
 - chtěl bych bydlet ve vlastním bytě
 - chtěl bych bydlet u příbuzných nebo známých, kteří mě podpoří
 - neměl jsem peníze na změnu bydlení
 - nebylo pro mne místo v chráněném bydlení
- Other:

Jaké odborné pomoci (jako duševně nemocní) jste v životě využili? (můžete zaškrtnout více možností)

- Sociální pracovník/pracovnice
- Psycholog/psycholožka
- Case manager/ka
- Peer konzultant/ka
- Arteterapeut/ka
- Other:

Jaké jsou pro vás vlastnosti ideálního odborníka dle důležitosti? Seřadte vlastnosti ideálního odborníka dle důležitosti pro Vás...

- Autoritativní
- Empatický
- Důvěřivý
- Dochvilný
- Pečlivý
- Upřímný
- Otevřený
- Vzdělaný

Jakých služeb organizací či zařízení jste v životě využili?

- Psychiatrická léčebna
- Psychiatrické oddělení všeobecné nemocnice
- Psychiatrická ambulance
- Komunitní centrum, denní stacionář
- Služba neziskových organizací
- Krizové centrum
- Telefonická krizová linka nebo internetová poradna

Uveďte prosím, do které věkové kategorie se řadíte:

- do 18 let
- 19 - 30 let
- 31 - 50 let
- 51 let
- Other:

Jsem...

- Muž
- Žena
- Other:

Submit

Never submit passwords through Google Forms.

Powered by

This content is neither created nor endorsed by Google.

[Report Abuse](#) - [Terms of Service](#) - [Additional Terms](#)

[Create your own Google Form](#)

OdpověďOdp. všemPřeposlat**Smazat**Nahlásit spam